

[Ole Bjørn Kraft.]

Jeg henstiller saa stærkt, som jeg kan det, til Indenrigsministeren paa denne Finanslov at opføre en forøget Bevilling til Idrætsorganisationerne og ikke som i Fjor at lade Overvejelsen kvæle Beslutningen.

Jeg skal derefter vende mig til det Svar, som den højtærede Udenrigsminister, som jeg beklager ikke er til Stede under Forhandlingen i Dag, gav mit Partis ærede Ordfører, det ærede Medlem Hr. Christmas Møller, under Omtalen af Danmarks Stilling til Folkeforbundet og Omfanget af de Forpligtelser, vi havde. Det var en meget betydningsfuld Udtalelse, Ministeren fremsatte. Den drejede sig om den Erklæring, som de 7 saakaldte neutrale Stater fremsatte i Genève den 1. Juli 1936. Skønt Udenrigsministeren paa ingen Maade savner Evne til at udtrykke sig klart, er der ofte i Udenrigsministerens Udtalelser Afsnit, hvor denne Klarhed ikke gør sig gældende, hvor Ministeren synes at hylde den gamle diplomatiske Leveregel, at Talen er til for at skjule Meningen. Saaledes forekommer det under alle Omstændigheder mig, det har været Tilfældet i den Udtalelse, Ministeren her fremsatte. Ministerens Forklaring paa Betydningen af den omtalte Erklæring giver ikke et klart Udtryk for det, som efter min Opfattelse maa være den paagældende Erklærings Mening og Hensigt, men tilslørede den tværtimod, efterlod nærmest det Indtryk, at der ikke skulde lægges nogen særlig Vægt, Hensigt eller Betydning i de 7 neutrale Staters Erklæring i Genève. Hvis man skal forstaa Udenrigsministerens Udtalelse saaledes som fremsat, er det Ministerens Opfattelse, at der ikke med denne Erklæring er fremsat noget nyt, at den ikke forandrer vor Stilling, men kun understreger, hvad man fra nordisk Side har fremhævet fra 1918, da Spørgsmaalet om Folkeforbundet første Gang kom til at foreligge, og indtil Dato. Den skulde saaledes ikke betyde nogen Ændring i vor Stilling til Folkeforbundspolitikken, saaledes som mit Partis Ordfører, det ærede Medlem Hr. Christmas Møller, havde paa-
staet.

I denne Forbindelse maa jeg maaske som en Indskudsbemærkning have Lov til at sige, at Udenrigsministerens Citering af, hvad mit Partis Ordfører havde sagt, ikke var helt korrekt, ogsaa synes at have til Hensigt at skabe Uklarhed om det Spørgsmaal, Uenigheden drejer sig om. Det ærede Medlem Hr. Christmas Møller har aldrig fra denne Talerstol sagt, at Danmark havde opgivet Folkeforbundspolitikken, saaledes som

Ministeren sagde han havde; han har kun sagt, at den Erklæring, der er blevet afgivet, har ændret vor Stilling til Folkeforbundet og til Folkeforbundspolitikken. Det er dette, Ministeren skal svare paa. Spørgsmaalet, der skal besvares, er, om vi efter Afgivelsen af denne Erklæring har de samme Forpligtelser, den samme Stilling til Pagten og dens Virkeliggørelse, som vi havde før, eller om vi paa Grund af de indhøstede Erfaringer, bl. a. og først og fremmest med Hensyn til Sanktionspolitikken, har taget Forbehold, der i eventuelt forekommende Situation, hvor Sanktionspolitikken atter bliver aktuel, giver os en anden Stilling end den, vi stod i, da vi i September—Oktober 1935 sluttede os til Gennemførelsen af Sanktioner over for Italien. Det er dette Spørgsmaal, der skal besvares. Man kan ikke forstaa Udenrigsministerens Udtalelse paa anden Maade, end at han har besvaret det benægtende. Spørgsmaalet er af overordentlig Betydning, ikke mindst efter at Regeringspartierne i sin Tid fik gennemført den generelle Bemyndigelseslov med Hensyn til Foranstaltninger, Sanktioner, som vi opfordres til af Folkeforbundet. Det er virkelig nødvendigt at vide, hvorledes Regeringen i en given Situation vil anvende denne Lov. Det er virkelig nødvendigt af nationale og internationale Grunde at faa Besked om, hvorvidt Ministeren mener, vi staar, ligesom vi stod før, eller om han mener, der er indtraadt en Ændring. Folket maa have fuld Oplysning om, hvorledes Regeringen ser paa vore Forpligtelser over for hele Stilling ved en ny Konflikts Udbrud. Det kan faa den største Betydning for vore Beslutninger baade af forsvarspolitisk og udenrigspolitisk Natur. Det er nødvendigt, at Sagen gennemdebatteres, og at Klarhed tilvejebringes.

Ministeren har efter min Opfattelse gjort alt, hvad der stod i hans Magt, for at tilsløre Sagen, komme uden om den, ikke at give tydelig og utvetydig Besked. Jeg har opfattet Ministeren saaledes, at han ikke mener, at der er indtraadt nogen væsentlig Ændring, men det er mig fuldstændig uforstaaeligt, at Ministeren er i Stand til at benægte, at Erklæringen betyder, at de paagældende Stater har taget et vigtigt Forbehold, som giver dem en anden Stilling, end de havde før, aabner dem Adgang til en friere Bedømmelse af deres Forpligtelse, end de havde tidligere, og derved muliggør, at de i en given Situation kan føre en anden Politik end den, de tidligere har ført, hvis de skulde opfylde